

День Рідного Мови

21 лютого
Людина народжується для самопізнання і для любові, а розквітає ця любов у душі дитини ніжними паростками маминого лагідного слова, гінкими пагонами мелодійної народної пісні, доброю порадою мудрого учителя; бережно передається від роду до роду, від серця до серця. І, коли діти й онуки шанують мову своїх предків, у такого народу є майбутнє, є те духовне начало, що зберігає його у вічності.

Вияв любові до рідної мови, усвідомлення своєї належності до українського народу відчувається у ширих віршах юної поетеси Карини Коденчук, лауреата обласного поетичного конкурсу «Собори наших душ». Одинадцятилітка СЗШ № 26 Дніпропетровська

відмінно навчається, грає на бандурі, гарно співає, вдумливо споглядає світ, щоб потім відтворити свої враження у поетичному слові.

Жанна КРИЖАНОВСЬКА, методист лабораторії виховних технологій кафедри виховання та культури здоров'я ДОППО

Всеукраїнський читацький марафон

«Благодійне читання – 2015!»

Людина жива, поки в ній живе милосердя, поки вона дарує добро іншим, поки її серце готове співчувати. Твори добро – і ти врятуєш світ!

Благодійний марафон стартував 15 жовтня 2015 р. Він згуртував 500 учасників із 30 навчальних закладів Дніпропетровщини, Запоріжжя, Маріуполя, Харкова, Одеської та Сумської областей, Республіки Білорусь.

Організаторами та координаторами заходу стали учасники інтелектуального клубу «Розумники й розумниці» імені Н.В. Головач (керівник С.Е. Ільчук) Будинку творчості дітей та юнацтва Орджонікідзе (директор І.Г. Клапко), що працює на базі СЗШ № 8 (директор Т.В. Ходосовська).

Учні 5-7-х класів читали твори Володимира Короленка «Діти підземелля», Костянтина Паустовського «Тарас Шевченко», Миколи Гоголя «Вечори на хуторі біля Диканьки», а 1 грудня виконали контрольне завдання.

Учасники марафону постійно спілкувалися, знайомилися віртуально, писали твори про тих, кому готують подарунки – книжки.

Координатори марафону, які протягом двох місяців активно листувалися з читача-

ми, готувалися до святкової презентації підсумків, що відбулася 15 грудня в Дніпропетровському інституті післядипломної педагогічної освіти.

На підбиття підсумків з'їхалися учасники марафону, а учні школи № 28 Гродно (Білорусь) надіслали відеопривітання. Керівник проекту, методист ДОППО М.Є. Чубарова ознайомила учасників і вчителів з комунікативним продуктом обласної творчої філологічної майстерні, проектом «Інтеркрок»:

благодійним марафоном, що відбувся як Всеукраїнський, а наступного року пла-нується як Міжнародний, відзначила високий професійний рівень проведення заходу, постійне зростання інтересу до проекту.

Учасники отримали сертифікати та дипломи переможців і найголовніші подарунки – книжки, які надав Міжнародний педагогічний клуб. Вчителям вручили грамоти ДОППО, а постійних учасників марафону нагородили цінними подарунками від спонсорів.

Учні взяли участь у комунікативних конкурсах, представили свої навчальні заклади, обмінялися подарунками, передали призи для учасників марафону. М'які іграшки відправили до лікарень і до храмів.

30 навчальних закладів, 500 заявлених учасників і 308 заражованих робіт! За три роки понад тисячі дітей подарували радість іншим на День Святого Миколая!

Найдовшу дистанцію пройшли декілька шкіл. Тричі брали участь у марафоні гімназія № 11, НВК № 36, школа № 30 Дніпродзержинська, школа № 45 Дніпропетровська, школа № 124 Кривого Рогу, Широківська школа № 2, Семенівська і Болтишська

школи Криничанського району, Олександропольський НВК Солонянського району, школа № 1 Марганця.

Дистанцію у два роки пройшли: школа № 9 Дніпродзержинська, гімназія № 47 Запоріжжя, Пристайлівський, Бишкінський, Маловісторопський НВК Лебединського району Сумської області, Кулевчанська школа Одеської області.

Новачки марафону – Чапаєвська і Петропавлівська школа № 2 Широківського району, гімназія № 172 Харкова, школа № 1 села Жеребкове Одеської області, Василівська СЗШ Сумської області. Маріуполь дебютував у марафоні аж дев'ятьма навчальними закладами: школи №№ 36, 39, 40, 41, 42, 46, 66, гімназія № 27, НВК Колегіум № 1, технологічний ліцей. За три роки – це рекорд!

Заключним акордом марафону стали листи подяки на адресу директорів навчальних закладів, в яких відзначався професіоналізм педагогів, які підготували дітей, і повідомлялися імена переможців.

Наступний марафон стартує 16 жовтня 2016 року. Зaproшуємо всіх охочих. Контактний телефон – 0678908825.

СЛОВО ЄДНАЄ ПОКОЛІННЯ

Як зоряна Чумацька Дорога у небі є дорогою для мандрівників і натхненником для митців, так енергія рідного слова об'єднує покоління у державі.

Ігореві Петровичу Пуппо, українському за місцем народження й постійного проживання поетові, 9 січня 2016 року виповнилося 85 років.

Містом, де він народився, – єнаківим на Донбасі – поет пишався. Його він оспівував у своїх поезіях.

... Мне ромашки
Под ноги просятся.
Мне дарит прохладу река,
Потому что я –
здешний по сердцу.
Хоть по крови –
издалека.
... Тихі плеса
з очима синіми,
Над ожиною –
бджіл баси ...
Скаже ненка:
«Синку, сину май,
В купині відпочинь,
посидь...»

Теплий запах рук України Ігор Пуппо відчував скрізь: десь у Ніжині, а може, у Фастові... адже він серцем відчував себе українцем, хоч по крові був здалеку.

Нам, сьогоднішнім лишилися поетичні й прозові збірки Ігоря Пуппо, його витончене слово.

Щоб ознайомитися з життям і творчістю, з небайдужим характером і захопленнями поета завітали до

Дніпропетровського Будинку мистецтв молоді за віком і досвідом роботи українські філологи середніх загальноосвітніх навчальних закладів області, які проходять курсову перепідготовку при Дніпропетровському обласному інституті післядипломної педагогічної освіти.

... Скромний, виважений у думках, схожий на батька, привітно зустрів нас Дмитро Ігорович Пуппо. Хвилююче-спокійно, відверто розповідав син про батька. Затамувавши подих, співпереживаючи від почутого – правдивих і болючих історій долі Ігоря Пуппо, долі невигаданих героїв Другої світової війни, яким присвятив поет чимало своїх поезій, повістей та нарисів, – слухали ми розповідь сина письменника. А потім майстерно читала поезії Ігоря Пуппо Ольга Корнілова, заступник директора Будинку мистецтв. У мові поета відчувалася сила зрілості старшого покоління.

У ДОППО зберігається унікальна, на мій погляд, збірка невигаданих історій І. Пуппо

«Эрстэ блюмэн ин мэй (Первые цветы в мае). Невыдуманные истории». На обкладинці збірки, звертаючись до працівників інституту – педагогів-ветеранів Другої світової війни, поет написав:

«Дорогие ветераны!
Я не фронтовик, не вышел годами.
И фото на обложке сделано в ... 1966 году.
Ноя всегда мечтал быть похожим на вас...
Будьте счастливы, живите долго.
Ваш Игорь Пуппо. 3 августа 1994 г.».

Слово Ігоря Пуппо не охолонуло з часом. Воно – від серця поета. У ньому молоде покоління знаходить для себе окріленість мрій і сподівань.

Лідія ПІСКОРСЬКА, методист кафедри гуманітарної освіти ДОППО